

РЕШЕНИЕ

№ 685

гр. София, 09.02.2021 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XXIII КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 15.01.2021 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Калинка Илиева

**ЧЛЕНОВЕ: Доброслав Руков
Красимира Желева**

при участието на секретаря Клавдия Дали и при участието на прокурора Куман Куманов, като разгледа дело номер **11183** по описа за **2020** година докладвано от съдия Калинка Илиева, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 208-228 от Административно-процесуалния кодекс (АПК) във вр. с чл. 63, ал. 1, изр. второ от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „Б. П. В. Т.“ срещу решение № 1662277/28.7.2020 г., постановено по НАХД № 6109/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав, с което е потвърдено наказателно постановление /НП/ № Р-10-157/14.4.2020 г., с което на дружеството са наложен 4 имуществени санкции от по 1000 лв. на основание чл. 23, ал. 2, т. 1, пр. 1 ЗПМПЗФИ за извършено нарушение на чл. 19, § 1, ал. 1, вр чл. 19, § 1, ал. 2 и чл. 19, § 1, ал. 3, вр. чл. 19, § 8 от Регламент № 596/2014 г. във връзка със сделка № TRZ+S0076081.

Касаторът твърди, че решението е неправилно поради неправилно приложение на материалния и процесуален закон относно описание на нарушението и обстоятелствата, при които е извършено. Не е налице правилно изяснена фактическата обстановка – касаторът е прехвърлил цял пакет акции, като с разлика от 1 сек. са регистрирани четирите опции, т.е. регистрацията е извършена едновременно, поради което и не може да се приеме, че са извършени четири отделни сделки; продажната цена е платена изцяло. Не е обсъден разпитът на актосъставителя, от показанията на който се установява, че проверката е извършена само по документи. Целта на уведомлението е да се предотврати злоупотреба с вътрешна информация,

като Закона за прилагане на мерките срещу пазарни злоупотреби с финансови инструменти /ЗПМПЗФИ/ противоречи на Регламент 596/2014 г. Не става ясно как КФН е приел, че касаторът е тясно свързано лице.

Ответникът – Комисията за финансов надзор счита касационната жалба за неоснователна и моли обжалваното решение да бъде оставено в сила. Неоснователно е твърдението, че не са налице четири нарушения – касае се за четири сделки, като липсата на уведомление за всяка една от тях представлява отделно нарушение. Не е доказано своевременно уведомяване. Не е налице твърдяното от касатора противоречие с Регламент № 569/2014 г. Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност.

Представителят на Софийска градска прокуратура моли да се отхвърли касационната жалба.

Административен съд София – град, XXIII касационен състав, като се запозна с обжалваното съдебно решение, съобрази доводите и възраженията на страните и обсъди наведените касационни основания и тези по чл. 218, ал. 2 от АПК, намира от фактическа и правна страна следното:

Касационната жалба е допустима, като подадена срещу съдебно решение, подлежащо на касационен контрол, от надлежна страна по смисъла на чл. 210, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН и при спазване на преклузивния 14-дневен срок по чл. 211, ал. 1 АПК, във вр. чл. 63, ал. 1, изр. 2 ЗАНН.

Настоящият състав, като извърши служебна проверка, на основание чл. 218, ал. 2 АПК и въз основа на фактите, установени от районния съд, съгласно чл. 220 от АПК, намира, че обжалваното решение е валидно и допустимо. Решението е постановено по отношение на акт, който подлежи на съдебен контрол, като произнасянето е извършено от компетентен съд, в рамките на правомощията му.

СРС е възприел следната фактическа обстановка, въз основа на събраните доказателства, а именно, че [фирма] е уведомил КФН, че за периода от 1.1.2019 г. до 21.10.2019 г. касаторът е сключил четири сделки с емисия акции ISIN BG [ЕГН] от капитала на „Статус имоти“ АДСИЦ /с ново наименование „Е. фонд за земеделска земя“ АСДИЦ“ – емитент/. Сделките са от 19.9.2019 г., с поредни номера и са за съответно 129 000 бр., 435, 33000 и 65000 акции, при единична цена от 0,35 лв. за акция. След справка в Търговския регистър е установено, че М. П. Х., в периода 8.1.2019 г.-31.12.2019 г., е била член на съвета на директорите и на двете дружества – съконтрахенти. При това положение е прието, че са били налице предпоставките на чл. 3, §1, т.26, б. „г“, вр. т. 25, б. „а“ от Регламент /ЕС/ № 596/2014, за да се приеме, че касаторът в тази сделка е бил тясно свързано с лице, което изпълнява ръководни функции в дружеството съконтрагент.

При изясняване на така установената фактическа обстановка не се установяват допуснати съществени процесуални нарушения. Касаторът я оспорва, но не твърди конкретни нарушения, които да са касационни основания за отмяна. Същевременно, така установеното се потвърждава от представените по делото доказателства, които подробно са обсъдени в цитираните решения. И по-специално, се установява, че на посочената по-горе дата са сключени, макар и последователно, и в период от през една секунда, четири отделни сделки. Тези изводи не се опровергават от установеното от извлечението от счетоводните сметки, удостоверяващо плащане на продажната цена по всяка от сделки, наведнъж. Няма пречка плащането да се извърши по този начин и същевременно да са налице четири отделни сделки. Не са налице други

доказателства, от които да може да се направи извод за наличието на воля у страните за сключване на една, а не на четири отделни сделки, а същевременно е изявена воля за сключване на четири.

Независимо от това, следва да се отбележи, че още със сключване на първата сделка - № TRS0076078/19.9.2019 г. за продажба на 129 000 бр. акции са били изпълнени условията на чл. 19, §1, ал. 1, б. „а“ от Регламент 596/2014 г. за възникване на задължение за уведомление. Посоченото задължение съгласно чл. 19, §1, ал. 3 и чл. 19, § 8 се поражда след достигане на обща сума от 5000 евро в рамките на една календарна година, а в случая тези условия са изпълнени още със сключване на първата сделка.

Ето защо съгласно чл. 19, §1, ал. 2 от Регламент 596/2014 г. възниква задължение за лицата с ръководни функции и тясно свързани с тях лица да уведомят емитента и компетентния орган за срок от 3 работни дни от датата на сделката. М. П. Х. е уведомила касатора за задълженията му за уведомление, но касаторът не е извършил такова уведомление в посочения срок. За последния съществува също такова задължение доколкото в легалното определение за тясно свързано лице съгласно чл. 3, §1, т.26, б. „г“, вр. т. 25, б. „а“ от Регламент /ЕС/ № 596/2014 е включено и юридическо лице, тръст или съдружие, т.е. неоснователно е твърдението на касатора, че М. Х. е такова, но не и самият касатор. За да е тясно свързано лице не е необходимо връзката да е между него и М. Х., а такава да съществува като в неговата структура има лице, което изпълнява ръководни функции както в това дружество, така и в дружеството-съконтрагент.

Предвид така изложеното настоящият състав намира, че СРС, при правилно установена фактическа обстановка, е достигнал до изводи, съответстващи на хипотезиса на приложимите и цитирани по-горе норми.

По отношение на твърденията за наличие на „маловажен случай“. Налице са четири формални нарушения, които не се отличават с такава изключително ниска степен на обществена опасност, за да се приеме, че са налице предпоставките на чл. 93, т. 9 НК, вр. чл. 11 ЗАНН. В този смисъл съдът възприема изводите на СРС, поради което и препраща към тях.

С оглед изложеното настоящият състав намира, че обжалваното решение следва да бъде оставено в сила.

По разноските. При този изход на спора и на основание чл. 63, ал. 3 и 5 от ЗАНН основателна е претенцията на ответника за присъждане на юрисконсултско възнаграждение в размер, който следва да се определи на 100 лв., на основание чл. 37 от ЗПП във вр. с чл. 27е от Наредбата за заплащането на правната помощ.

Водим от горното и на основание чл. 221, ал. 2, предл. първо от АПК, Административен съд София - град, XXIII-ти касационен състав

Р Е Ш И :

ОСТАВЯ В СИЛА решение от 7.10.2020 г., постановено по НАХД № 3698/2020 г. по описа на Софийския районен съд, Наказателно отделение, 129-ти състав.

ОСЪЖДА „Б. П. В. Т.“, ЕИК[ЕИК] да заплати на Комисията по финансов надзор сумата от 100 лв. юрисконсултско възнаграждение.

Решението е окончателно.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ:1.

2.